Dosarul nr. 2-4616/2025
2-25157357-09-2-10112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 februarie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
Grefier Chircu Maria

Cu participarea interpretului Tatiana Fîrfa

examinând în sediul instanţei, în şedinţă publică pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Eremciuc Serghei împotriva Galbur Dragoș privind dezmințirea informației,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 10 noiembrie 2025 Eremciuc Serghei s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Galbur Dragoș privind dezmințirea informației.

În motivarea cererii a invocat că, la data de 13.09.2025 pârâtul Galbur Dragoș, deținând calitatea de președinte al Partidului Național Moldovenesc, a publicat pe pagina sa personală de Facebook ***** și canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/, următorul mesaj însoțit de fotografii cu imaginea reclamantului, Eremciuc Serghei: „Ani de-a rândul am fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc. Un mare iubitor și promotor de russkii mir (lumea rusă), de Putin și de șovinism rusesc, știut de tot orașul Bălți. Până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și chipiul galben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană. Încet, dar sigur, PAS s-a transformat într-un tomberon politic care miroase tot mai urât”.

Invocă reclamantul că în cadrul postărilor sale, pârâtul Galbur Dragoș și-a permis să răspândească informații în rețele de socializare cu un caracter acuzator fals care nu corespunde adevărului, lipsite de substrat factologic.

Menționează că în postările pârâtului sus menționate sunt afirmări mincinoase, neverificate și defaiătoare, care îl ponegresc și îi aduc prejudicii grave onoarei, demnității și reputației sale în fața comunității: precum că ar fi amenințat persoana cu moartea, tăierea gâtului și alte acțiuni violente - afirmații care sunt nefondate și fără probe, nefiind în realitate; precum că ar fi membru și activist al Partidului Comunist din Bălți - a fost consilier în anii 2012-2014, iar la ziua de azi nu are nimic cu Partidul Comuniștilor; precum că ar fi promotor al lumii ruse și al șovinismului rusesc, iar și mai grav că face parte din oarecare grup criminal în frunte cu Maxim Moroșan — fiind sportiv, în aceste fotografii apare clar că un susținător al sportului în orașul său natal unde pe ecranele din spate și era motoul СПОРТ

В НЕ ПОЛИТИКЕ, ceea ce era susținerea sportului fără politică. Atunci cînd Moroșan s-a afiliat partidelor politice, el personal nu mai ține nici o legătură de comunicare cu această persoană, fapt ce e foarte ușor de verificat; precum că este periculos pentru societate etc. - aceste afirmații sunt complet lipsite de temei și nu sunt susținute de nicio probă, document oficial, constatare legală sau hotărâre judecătorească. Ele constituie afirmații defăimătoare, formulate cu vădită rea-credință, cu scopul de a-i prejudicia imaginea publică și de a îl discredita în fața opiniei publice. Nu a fost niciodată condamnat, acțiuni care ar justifica o astfel de etichetare. Dimpotrivă, a dus o viață activă și echilibrată în comunitate, implicându-se civic și fiind cunoscut ca o persoană pașnică și rațională.

Reiterează reclamantul că dacă într-adevăr aceste amenințări grave au avut loc, atunci apare întrebarea - de ce nu a depus vre-o plângere la poliție în toți acești ani. Într-o societate în continuă transformare, convingerile politice ale unei persoane pot evolua odată cu experiențele sale personale, accesul la informație și o mai bună înțelegere a complexității sociale, economice și culturale. Schimbarea viziunilor sale politice, anterior radicale, nu a fost un gest impulsiv, ci rezultatul unui proces de reflecție profundă, educație continuă și dialog deschis cu oameni care gândesc diferit.

Inițial, atracția către idei radicale a venit intr-o nevoie sinceră de schimbare și dintr-o nemulțumire profundă față de sistemele existente de atunci. A început să înțeleagă importanța echilibrului, a compromisului democratic și a respectului pentru drepturile tuturor cetățenilor, indiferent de opiniile lor. Expunerea la surse variate de informație, studiul istoriei politice și implicarea în proiecte civice i-au oferit o nouă perspectivă: schimbarea durabilă nu se face prin radicalism, ci prin construcție, cooperare și responsabilitate.

La fel menționează reclamantul că astăzi viuziunea sa politică este ghidată de principii democrartice, respect pentru statul de drept și un angajament autentic față de dialogul civilizat. Consideră că societatea are nevoie de lideri și un angajament autentic față de dialogul civilizat. Crede că societatea are nevoie de lideri și cetățeni care să construiască punți, nu bariere. Schimbarea viziunilor politice, chiar și a celor radicale, nu este o infracțiune în sine - atâta timp cât opiniile sau convingerile sale nu se materializează în acțiunile ilegale. În lipsa unor dovezi sau demersuri legale, astfel de acuzații nu sunt altceva decât încercări de manipulare a opiniei publice în scop electoral, dar și de defaimare și ponegrirea sa personală. Campaniile politice nu ar trebui să se bazeze pe calomnie, ci pe idei, soluții și respect reciproc. Acest fapt ridică serioase suspiciuni privind veridicitatea afirmațiilor sale și sugerează că sunt simple declarații fabricate, fără suport în realitate.

Reiterează reclamantul că referitor la fotografia/înregistrarea publicată de pârâtul Galbur Dragoș în aceleași postări, prin care se susține că subsemnatul ar fi purtat panglica „Sfântului Gheorghe” în contextul activității sale politice recente, precizează următoarele: în mod cert și demonstrabil, imaginile la care se face referire au fost realizate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 120 din 14 aprilie 2022 (publicată în Monitorul Oficial la 19 aprilie 2022), lege care a introdus în Codul contravențional interdicția utilizării panglicii bicolor negru- oranj în calitate de simbol asociat propagandei agresiunii militare. La data realizării fotografiilor, utilizarea acelei panglici nu era sancționată contravențional de legislația Republicii Moldova. În consecință, simpla existență a unei fotografii în care apare panglica, făcută anterior datei de intrare în vigoare a legii, nu poate constitui în sine o contravenție pentru subsemnatul, iar utilizarea imaginii în scopul incriminării sale fără identificarea exactă a datei, contextului și probelor concrete reprezintă o deformare a

realității. Faptul că, nu a fost niciodată sancționat de autorități pentru purtarea acestui simbol dovedește că, imaginile sunt anterioare legii, și că acuzațiile publice aduse de pârât sunt nefondate și potențial calomnioase.

Invocă reclamantul că mai grav, aceste afirmații au fost preluate de mai multe canale de știri și distribuite masiv în spațiul public, ajungând la o audiență largă la nivel local și național. Astfel, impactul defăimării este multiplu: în plan profesional - ocupă funcția de șef secție deservirea consumatorilor în cadrul SA „FEE Nord", având subordonați și colegi de muncă. Postarea generând suspiciuni și neîncredere în rândul colectivului, știrbind autoritatea și imaginea sa ca persoană cu funcție de conducere. În plan social ele îl prezintă într-o lumină falsă, ca persoană violentă, extremistă și șovină, ceea ce contravine realității. Tot aici ține să sublinieze că la rețelele sociale ale pârâtului sunt foarte mulți urmăritori în instagram - are 1,7 K urmăritori (1700 urmăritori); în tik tok - are 30 K urmăritori (30 000 urmăritori); pe youtube - are 3,7 K urmăritori (3 700 urmăritori); pe facebook -are 40 K urmitori (40 000 urmăritori). În plan personal asemenea acuzații publice i-au cauzat suferințe morale considerabile, stres și prejudicii în relațiile interpersonale și familiale. A avut o mulțime de sunete din partea rudelor, prietenilor, colegilor care se interesau de publicația dată și întrebau dacă este adevărat. Menționează că este foarte greu să te justifici în fața societății după așa publicații, și este încrezut că marea majoritate așa și a rămas cu impresiile negative în privința sa.

Menționează reclamantul faptul că pârâtul Galbur Dragoș era la acel moment concurent electoral și postările au fost în perioada campaniei electorale „Alegeri Parlamentare 2025", nu-i permite să îl ponegrească și să arunce replici în adresa sa, care fac să fie condamnat moral de opinia publică. Chiar dacă pârâtul Galbur Dragoș avea dreptul la libertatea de exprimare, atunci acesta nu este un drept absolut și dânsul urmează să se limiteze la expresiile despre viața sa publică și nicidecum la careva expresii în adresa sa referitor la viața sa privată, mai ales că declarațiile sus-menționate în mod tendențios au fost prezentate publicului ca fiind adevărate și reale fără careva suport factologic.

Totodată reiterează asupra faptului că, informația plasată în postările menționate a fost dezvăluită și răspândită într-o manieră incompatibilă cu valorile unanim recunoscute în societate, cu normele juridice interne și internaționale care statuează și asigură dreptul la libera exprimare, reprezentând o lezare a drepturilor fundamentale și în special ale valorilor ocrotite de stat - onoarea și demnitatea persoanei.

De regulă, defăimătoare sunt considerate acele informații care relatează despre încălcarea legilor și a normelor de conviețuire (normele morale) și astfel fac ca persoana să fie condamnată moral de opinia publică sau de unii indivizi în particular.

Referindu-se la informația dezvăluită în interviul menționat supra, reține reclamantul că acesta a fost prezentat publicului cu încălcarea dreptului la respectul reputației profesionale, fiind prezentată tendențios cu denaturarea realităților și în contradictoriu cu ele, informația denaturată îi lezează drepturile și interesele ocrotite de lege.

Invocă reclamantul că pentru a genera și spori credibilitatea materialul fals și denigrator la adresa reclamantului, acest articol se menține în continuare în spațiul public, menit să defăimeze numele reclamantului și de a convinge publicul în veridicitatea materialului publicat. Întru respectarea procedurii prealabile, a transmis cererea prealabilă la data de 3 octombrie 2025 la numărul de telefon personal pe telegram și viber, prin poștă la adresa de la partid, însă, pârâtul Galbur Dragoș nu a reacționat în nici un fel și careva dezmințire nu s-a făcut, ba mai mult decât atât, publicarea până la ziua de azi se află în spațiu public și nu a

fost șters/înlăturat.

Solicită reclamantul să se constate faptul ca fiind defăimătoare informațiile răspândite de Galbur Dragoș pe canale: facebook https:***** Telegram ***** din 13 septembrie 2025 în privința lui Serghei Eremciuc și anume: „Ani de-a rândul am fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc. Un mare iubitor și promotor de russkii mir (lumea rusă), de Putin și de șovinism rusesc, știut de tot orașul Bălți. Până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și .chipiulgalben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană". Obligarea lui Galbur Dragoș la dezmințirea în public, pe aceleași canale: facebook https://www.facebook.com / dragos.galbur, Telegram *****, a tuturor relatărilor false și defăimătoare cuprinse în postarea din 13 septembrie 2025 de pe același canal, în privința lui Serghei Eremciuc, cu următorul text: „ informațiile răspîndite de mine la data de 13 septembrie 2025, precum că, ani de-a rândul ani fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc. Un mare iubitor și promotor de russkii mir (lumea rusă), de Putin și de șovinism rusesc, știut de tot orașul Bălți. Până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și chipiul galben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană, - sânt false și defăimătoare care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a domnului Eremciuc Serghei". Exprimarea în public, pe aceleași canale: facebook https:***** Telegram *****, a scuzelor față de Eremciuc Serghei pentru relatările false și defăimătoare cuprinse în postarea din 13 septembrie 2025 de pe același canal, în privința lui Serghei Eremciuc. Încasarea din contul lui Galbur Dragoș în beneficiul lui Eremciuc Serghei a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 250,00 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei.

Conform fișei de repartizare a acțiunii, la 10.11.2025 prezenta cauză civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Eugen Bejenaru care prin încheierea din 11.11.2025 a acceptat-o în procedura contencioasă.

Reprezentantul pârâtului la 08.12.2025 a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată formulată de Eremciuc Serghei, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea considerând-o nefondată și pasibilă de a fi respinsă (f.d.28-29).

În motivarea referinței a indicat că, aceste informații nu sunt false și nu conțin aspecte denigratoare la adresa reclamantului. Astfel, solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiata din următoarele considerente: menționează că informațiile care fac obiectul prezentei acțiuni sunt informații cu acces public încă din anul 2013. Conform investigației publicate pe portalul de stirii https://nordnews.md// Astfel, din articolele de presă publicat acum trei ani, la inițiativa lui Moroșan, grație susținerii lui Caramalac, mai mulți sportivi din Bălți, Drochia și Călăraș au primit în dar echipamente sportive. Donația a avut loc în cadrul conferinței Uniunii Antreprenorilor Ruși-Moldoveni, organizată la un hotel din Bălți, acum trei ani. Atunci, la eveniment au participat mai mulți antreprenori: Veaceslav Ermaliuc (antrenor de kickboxing, clubul Mangust din Bălți), Ivan

Buruianov (antrenor din box, școala sportivă specializată „Boris Petuhov”), sportivi de performanta cum ar fi Nicolai Eremciuc sau foști consilieri municipali, Serghei Eremciuc. În cadrul aceleiași investigații este atașată o poză în care se arată că Serghei Eremciuc, împreună cu Maxim Moroșan care participă ca reprezentant al fundației „IFAVIS” condusă de Caramalac. O altă investigație care arată reiterat legătura dintre Serghei Eremciuc și „Caramalac” este publicată pe portalul de stiri https://www.zdg.md/ Maxim Moroșan, candidatul PSRM la funcția de primar al municipiului Bălți, a locuit timp de aproape 20 de ani în Rusia, unde activa ca „magician” și businessman. În 2020 a revenit în R. Moldova, la Bălți și a înființat Uniunea Antreprenorilor Ruso-Moldoveni, dar și organizația „ Я Бельчанин” (Sunt Bălțean, traducere din limba rusă), ambele fiind finanțate prin intermediul fundației „IFAVIS” de „hoțul în lege” Grigore Caramalac. Candidatul PSRM la funcția de primar și Grigore Caramalac nu-și feresc relația de ochii publicului. La 25 decembrie 2020, într-un hotel din Bălți, în cadrul unei conferințe organizate de Uniunea Antreprenorilor Ruso-Moldoveni, mai multi sportivi au primit echipament donat de fundatia „IFAVIS” condusă de Caramalac, inclusiv maiouri pe care au fost imprimate stema Federației Ruse și a R. Moldova.

Totodată, conform publicației de pe portalul de stiri https://point.md/ intitulată „Бельцкий коммунист ударил социалиста”, în care se menționează despre faptul că la 26 septembrie 2013, în apropierea Primăriei a avut loc un incident, în timpul căruia consilierul municipal din partea PCRM, Serghei Eremciuc, 1-a lovit pe activistul Partidului Socialiștilor, Mihail Ahremțev. Mai mult decât atât, pe portalul judecătoriei Bălți este publicată sentința de condamnare în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal (huliganism), în care ca inculpat figureaza și Serghei Eremciuc. Potrivit sentinței, instanța a statuat că: la stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în consideratie că, inculpații Nicolai Eremciuc, Victor Iavtuhovschi, Serghei Eremciuc, Andrei Danilă, Vladimir Crimneac, Mihai Gore, Roman Cvasniuc și Maxim Lungu au fost găsiți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pentru care legea penala prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Invocă partea pârâtă că ansamblul factologic prezentat l-a determinat pe pârât să își exprime public îngrijorările, iar înainte de a face aceste afirmații, acesta s-a informat în mod corespunzător. În ceea ce privește amenințările cu moartea pe pârât din partea reclamantului, menționează că membrul Partidului Comunistilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc1-a amenințat pe Dragoș Galbur că îi va tăia gâtul, că îl va face bucăți și-l va trimite în pungi în România. Iar în acest context a fost depusă o plângere la poliție din partea lui Dragos Galbr pe numele lui Serghei Eremciuc.

Totodată, invocă că informațiile reflectate nu sunt de natură să aducă o atingere onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului, așa cum pârâtul nu a folosit sintagme injurioase sau înjositoare în raport cu acesta. Mai mult, afirmațiile pârâtului nu ofensează persoana, nu contravin normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică, nu este folosit un lexicon indecent.

Astfel, susține reprezentantul pârâtului că subiectul comentat de pârâtul Dragoș Galbur face parte din sfera publică și vizează un interes public general, or, problemele ce țin de securitatea statului de drept, de ordinea publică sunt extrem de actuale și mediatizate în ultima perioadă, iar acest fapt impune întîietatea dreptului la libera exprimare față de dreptul privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

Mai mult, susține că pârâtul Dragoș Galbur este și președintele Partidului Politic „Partidul Național Moldovenesc”, iar în acest sens protecția oferită unui actor politic în legătură cu comentarea unor informații de interes public este mult mai extinsă, or, art. 41 alin. (1) din Constituție stabilește că cetățenii se pot asocia liber în partide și în alte organizații social-politice. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor și în condițiile legii, participă la alegeri.

În cadrul ședinței de judecată reclamantul a susținut acțiunea pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând constatarea faptului ca fiind defăimătoare informațiile răspândite de Galbur Dragoș pe canale: facebook https:***** Telegram tme/***** din 13 septembrie 2025 în privința reclamantului Serghei Eremciuc. Obligarea lui Galbur Dragoș la dezmințirea în public, pe aceleași canale: Facebook, Telegram a tuturor relatărilor false și defăimătoare cuprinse în postarea din 13 septembrie 2025 de pe același canal, în privința reclamantului, Serghei Eremciuc. Exprimarea în public, pe aceleași canale: Facebook, Telegram a scuzelor față de Eremciuc Serghei pentru relatările false și defăimătoare cuprinse în postarea din 13 septembrie 2025 de pe același canal, în privința lui Serghei Eremciuc. Încasarea din contul lui Galbur Dragoș în beneficiul lui Eremciuc Serghei a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 250,00 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Ion Cobîșcenco în ședința de judecată, nu a recunoscut acțiunea, pe motivele indicate în referință, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de fond:

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră că acțiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile art. 5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanța statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Așadar, probatoriul administrat în speță atestă că, la data de 13.09.2025 pârâtul Galbur Dragoș, deținând calitatea de președinte al Partidului Național Moldovenesc, a publicat pe pagina sa personală de Facebook *****și canalul public „PNM" din rețeaua socială Telegram *****/, următorul mesaj însoțit de fotografii cu imaginea reclamantului, Eremciuc Serghei: „Ani de-a rândul am fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc. Un mare iubitor și promotor de russkii mir (lumea rusă), de Putin și de șovinism rusesc, știut de tot orașul Bălți. Până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și chipiul galben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană. Încet, dar sigur, PAS s-a transformat într-un tomberon politic care miroase tot mai urât".

Astfel, Serghei Eremciuc invocând faptul că textul publicat în partea ce îl vizează, nu corespunde adevărului, iar răspândite îl defăimează a remis în adresa pârâtului Dragoș Galbur cererea prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea informației false și defăimătoare, care constituie relatări cu privire la fapte răspândite la data de 13.09.2025 și care se referă la Eremciuc Serghei, cu următorul text: „Ani de-a rândul am fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc. Un mare iubitor și promotor de russkii mir (lumea rusă), de Putin și de șovinism rusesc, știut de tot orașul Bălți. Până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și chipiul galben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană. Încet, dar sigur, PAS s-a transformat într-un tomberon politic care miroase tot mai urât". La fel a solicitat reclamantul în cererea prealabilă exprimarea în public a scuzelor față de Eremciuc Serghei pe aceleași canale, pentru relatările false și defăimătoare cuprinse în postarea din 13 septembrie 2025 de pe același canal în privința reclamantului Eremciuc Serghei.

Cererea prealabilă a fost remisă către Dragoș Galbur prin intermediul rețelelor de socializare Facebook, la fel și prin intermediul aplicației WhatsApp la data de 03 octombrie 2025 (f.d.70-72).

La actele cauzei instanța de judecată nu atestă un răspuns la cererea prealabilă. Lipsa unui răspuns la cererea prealabilă depusă de Serghei Eremciuc, se confirmă și din explicațiile reclamantului, totodată nu este infirmată de către partea pârâtă. Astfel, drept urmare, la data de 10 noiembrie 2025 Eremciuc Serghei s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Galbur Dragoș privind dezmințirea informației.

Totodată, instanța notează că la 08 decembrie 2025 reprezentantul pârâtului, avocatul Ion Cobîșenco a depus cerere privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, pe motiv că reclamantul nu a respectat calea prealabilă.

Cu referire la cererea reprezentantului pârâtului privind scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol, instanța s-a expus prin încheierea din 12 decembrie 2025, astfel instanța a constatat că reclamantul a respectat prcedura prealabilă. (f.d. 73-76)

Drept urmare, cu referire la fondul cauzei, instanța de judecată va reține următoarele:

În corespundere cu art.10 alin.(1) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statuează că, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. (2) Executarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrîngeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Conform art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie

Potrivit prevederilor art.43 Cod civil, în condiţiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viaţă, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputaţie profesională, la propria imagine, la respectarea vieţii intime, familiale şi private, la protecţia datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sînt insesizabile şi inalienabile.

Garanta exercitării dreptului la libera exprimare, precum şi unui echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei reprezintă scopul Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010.

Astfel, art. 1 alin. (1) din Legea nr. 64 din 24 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, definește scopul său care este de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Articolul 2 al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010 prevede că termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: defăimare – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); informaţie – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; judecată de valoare fără substrat factologic suficient – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate; persoană care exercită funcţii publice – persoană fizică care exercită atribuţiile puterii publice (executive, legislative ori judecătoreşti) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; persoană publică – persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care,

datorită statutului, poziţiei sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public; dezminţire – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realităţii; scuze – declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie.

Instanța de judecată reține că, prevederile legale menționate trebuie interpretate și aplicate în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Libertatea de exprimare, consacrată de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, însă, potrivit art. 10 § 2 CEDO, statele sunt autorizate să impună anumite restricții sau limitări acestui drept, cu condiția ca acestea să fie prevăzute de lege și să respecte standardele prevăzute de Convenție pentru a fi considerate legitime.

În conformitate cu art.3 alin.(1)-(4) al Legii sus citate, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atît conținutul, cît și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restrîngerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Instanța de judecată va menționa că, onoarea, demnitatea și reputația profesională sunt valori fundamentale protejate prin legislația națională și internațională. Ele definesc integritatea morală, personală și profesională a unei persoane, fiind indispensabile pentru dezvoltarea sa socială și profesională. Aceste valori sunt garantate prin Constituție, legislație civilă și specific, cum este Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Astfel, onoarea este aprecierea pozitivă care reflectă calitățile morale ale unei persoane în conștiința socială. Ea este legată de modul în care o persoană este percepută de societate, fiind o expresie a integrității și bunei reputații. Este determinată de opinia publică și de normele morale generale acceptate. Poate fi afectată atunci când informațiile false sau defăimătoare alterează percepția societății asupra persoanei. Demnitatea reprezintă autoaprecierea unei persoane, fundamentată pe aprecierea pe care aceasta o primește din partea societății. Este un aspect subiectiv, care derivă din convingerea proprie a unei persoane asupra valorii și integrității sale morale. Atingerile aduse demnității includ răspândirea de informații care subminează stima de sine sau poziția socială a persoanei. Demnitatea este distinctă prin caracterul său personal și subiectiv, dar influențată de percepția exterioară. Reputația profesională constă în aprecierea calităților profesionale ale unei persoane, reflectată în conștiința socială. Aceasta implică modul în care o persoană este percepută în sfera profesională, inclusiv competențele, etica profesională și integritatea sa, este strâns legată de onoare și demnitate, dar focalizată pe domeniul profesional.

Totodată, s-a stabilit că exercitarea libertății de exprimare implică nu doar drepturi, ci și îndatoriri și responsabilități. Aceasta poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni, atunci când acestea sunt necesare într-o societate democratică, pentru a asigura: protecția reputației și a drepturilor altor persoane; menținerea ordinii publice; alte valori esențiale protejate de Convenție. Prin urmare, orice limitare a libertății de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții fundamentale pentru a fi considerată justificată: să fie prevăzută de lege, restricția trebuie să aibă o bază legală clară și accesibilă; să urmărească un scop legitim, cum ar fi protecția onoarei, demnității sau reputației profesionale a unei persoane; să fie necesară într-o societate democratică, adică să răspundă unei necesități sociale imperioase și să fie proporțională cu scopul urmărit.

Respectiv, legislația națională care protejează onoarea, demnitatea și reputația profesională trebuie interpretată în armonie cu principiile europene. Libertatea de exprimare nu poate fi folosită ca scuză pentru a răspândi informații false sau defăimătoare care aduc atingere drepturilor altora, dar nici protecția acestor valori, nu trebuie să afecteze excesiv libertatea de exprimare.

Totodată, conform § 2 al art. 10 CEDO, una dintre condițiile justificative ale unei ingerințe este ca aceasta să urmărească un scop legitim. În acest sens instanța observă că protecția reputației altora este un scop legitim recunoscut de Convenție.

De asemenea, cea de-a treia condiție impune instanței să stabilească dacă măsura luată respectă principiul proporționalității și dacă există un just echilibru între: libertatea de exprimare, protejată de art. 10 CEDO; și dreptul reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, garantat de art. 8 CEDO.

În acest context, instanța de judecată va sublinia că protecția vieții private și a reputației reclamantului reprezintă un drept fundamental care poate justifica restrângerea libertății de exprimare doar atunci când aceasta din urmă este exercitată abuziv sau prin răspândirea de informații false ori defăimătoare.

Potrivit art.7 alin. (2) - (5) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. (3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. (4) Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie. (5) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

În temeiul art.15 din Legea citată, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informației și/sau persoanei juridice care a răspîndit-o rectificarea sau dezmințirea informației defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor și compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată. (2) Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informația defăimătoare. Acesta este un termen de prescripție. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile. (3) Persoana va indica în cerere informația pe care o consideră defăimătoare și, în

cazul răspîndirii unor relatări cu privire la fapte, circumstanțele care demonstrează că informația este în esență falsă sau, în cazul răspîndirii judecăților de valoare, circumstanțele care demonstrează că acestea nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

În consecutivitate, în conformitate cu art. 16 alin.(1), (2) și (8) Cod civil, Orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezminţirea informaţiei ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputaţia profesională dacă cel care a răspîndit-o nu dovedeşte că ea corespunde realităţii. Orice persoană în a cărei privinţă a fost răspîndită o informaţie ce îi lezează onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională este în drept, pe lîngă dezminţire, să ceară repararea prejudiciului material şi moral cauzat astfel. Cuantumul despăgubirilor pentru prejudiciul moral trebuie sa fie rezonabil şi să se determine ţinîndu-se cont de: a) caracterul informaţiilor răspîndite; b) sfera de răspîndire a informaţiilor; c) impactul social asupra persoanei; d) gravitatea şi întinderea suferinţelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate; e) proporţionalitatea între acordarea despăgubirilor şi gradul în care reputaţia a fost lezată; f) gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului; g) măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate; h) publicarea rectificării, replicii sau dezminţirii pînă la pronunţarea hotărîrii judecătoreşti; i) alte circumstanţe relevante pentru cazul dat.

În acord cu art.24 alin.(1) Legii cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat".

La rîndul său, prin prisma alin. (2) al art. 24 din aceeași lege, pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.

La caz, instanța reține că, Eremciuc Serghei pretinde că, declarații lansate de către Dragoș Galbur, deținând calitatea de președinte al Partidului Național Moldovenesc pe pagina sa personală de Facebook *****și canalul public „PNM" din rețeaua socială Telegram *****/, precum că, dânsul Eremciuc „până mai ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan, astăzi, Serghei Eremciuc, a îmbrăcat vesta și chipiul galben și ne duce în 2028 în Uniunea Europeană" nu corespund realității, fiindu-i aduse învinuiri care-i lezează onoarea și demnitatea, din care considerente solicită ca să fie constatate caracterul fals și defăimător, fără substrat factologic suficient al informațiilor răspândite de către Galbur Dragoș, pe pagina sa personală de Facebook *****și canalul public „PNM" din rețeua socială Telegram *****, publicată la 13.09.2025.

Deci, în opinia reclamantului Eremciuc Serghei, informația răspândită este bazată pe relatări false și pe circumstanțe inexistente și denaturate, lipsit de substrat factologic și juridic, relatări care îi lezează onoarei și demnitatea.

Instanța remarcă că, din conținutul referinței prezentate de reprezentantul pârâtului, avocatul Ion Cobîșcenco, în cadrul examinării cauzei, s-a reținut cu certitudine că, acesta nu a negat faptul că a făcut astfel de declarații pe pagina sa personală de Facebook *****și

canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/, publicate la 13.09.2025. Mai mult ca atât, acesta a comunicat că, informațiile care fac obiectul prezentei acțiuni sunt informații cu acces public încă din anul 2013. Conform investigației publicate pe portalul de stirii https://nordnews.md// și anume, din articolele de presă acum trei ani, la inițiativa lui Moroșan, grație susținerii lui Caramalac, mai mulți sportivi din Bălți, Drochia și Călăraș au primit în dar echipamente sportive. Donația a avut loc în cadrul conferinței Uniunii Antreprenorilor Ruși-Moldoveni, organizată la un hotel din Bălți, acum trei ani. Atunci, la eveniment au participat mai mulți antreprenori: Veaceslav Ermaliuc (antrenor de kickboxing, clubul Mangust din Bălți), Ivan Buruianov (antrenor din box, școala sportivă specializată ,,Boris Petuhov”), sportivi de performanta cum ar fi Nicolai Eremciuc sau foști consilieri municipali, Serghei Eremciuc. În cadrul aceleiași investigații este atașată o poză în care se arată că Serghei Eremciuc, împreună cu Maxim Moroșan participă ca reprezentant al fundației „IFAVIS” condusă de Caramalac.

O altă investigație care arată legătura dintre Serghei Eremciuc și „Caramalac” este publicată pe portalul de stiri https://www.zdg.md/ Maxim Moroșan, candidatul PSRM la funcția de primar al municipiului Bălți, a locuit timp de aproape 20 de ani în Rusia, unde activa ca ,,magician” și businessman. În 2020 a revenit în R. Moldova, la Bălți și a înființat Uniunea Antreprenorilor Ruso-Moldoveni, dar și organizația „ Я Бельчанин”, ambele fiind finanțate prin intermediul fundației „IFAVIS” de „hoțul în lege” Grigore Caramalac. Candidatul PSRM la funcția de primar și Grigore Caramalac nu-și feresc relația de ochii publicului. La 25 decembrie 2020, într-un hotel din Bălți, în cadrul unei conferințe organizate de Uniunea Antreprenorilor Ruso-Moldoveni, mai multi sportivi au primit echipament donat de fundatia „IFAVIS” condusă de Caramalac, inclusiv maiouri pe care au fost imprimate stema Federației Ruse și a R. Moldova.

Așadar, cu referire la contextul informației redate de către pârât la 13.09.2025 pe pagina sa personală de Facebook https://www.facebook.eom/share/p/17b2EcAtTR// și canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/. Instanța constată că constată că acestea nu pot fi apreciate în mod automat ca fiind excesive sau lipsite de orice suport factual, așa cum afirmațiile expuse de către pârâtul Dragoș Galbur nu au fost create, fabricate sau inventate de pârât, ci își au originea în materiale jurnalistice publicate anterior, accesibile publicului larg încă din anul 2013, prin intermediul mai multor platforme media cunoscute, precum (nordnews.md, www.zdg.md, point.md).

Aceste surse au relatat, în mod repetat, despre aspecte ce țin de activitatea Maxim Moroșan, care apare alături de Eremciuc Serghei, fost consilier municipal, participând ca reprezentanți al fundației ,,IFAVIS” condusă de Grigore Carmalac.

Totodată, cu referire la contextul informației redate, instanța de judecată concluzionează că afirmațiile reclamate, precum „un mare promator de russkii mir, de Putin și de șovinism rusesc”, constituie generalizări și calificări subiective, fără suport factologic concret. Aceste expresii au un caracter retoric și reflectă opinii personale ale pârâtului. Termenii precum „un mare promator de russkii mir ” sau „un mare promator de Putin și de șovinism rusesc” accentuează natura evaluativă a declarațiilor și nu prezintă fapte obiective. Astfel, aceste afirmații nu pot fi încadrate drept informații defăimătoare. Așadar, acești termeni nu descriu fapte concrete, ci exprimă aprecieri subiective, critici morale, formulate într-un limbaj retoric și pamfletar.

Cât privește declarații lansate de către Dragoș Galbur, pe pagina sa personală de Facebook *****și canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/ ,,până mai

ieri, membru al organizației criminale Bulgaru (organizația lui Grigore Caramalac), condusă la Bălți de socialistul Maxim Moroșan" În analiza speței, se observă că însăși reclamantul, Serghei Eremciuc, în declarațiile sale, recunoaște implicarea în promovarea și dezvoltarea sportului. Această circumstanță este de notorietate publică și nu necesită o demonstrare suplimentară. Totodată, o persoană de notorietate, ar trebui să manifeste un grad mai ridicat de toleranță față de opiniile critice sau comentariile formulate în spațiul public.

Mai mult, deși reclamantul susține că informațiile publicate de pârât sunt false și defăimătoare, chiar el admite faptul că există o percepție legată de implicarea sa în sporturi de contact și asocierea cu persoane din acest domeniu, fapt confirmat și din articolele de presă publicate pe portalul de știri https://zdg.md// la 30.10.2023. (f.d. 33-34)

Astfel, opinia exprimată de pârât prin prisma libertății de exprimare, reprezintă o judecată de valoare despre o persoană publică, și nu o afirmație factologică susceptibilă de a fi dovedită. Un personaj public, și anume fost consilier, fost membru de partid precum reclamantul, nu poate pretinde protecție absolută împotriva unor opinii sau critici care, deși neplăcute, sunt permise într-o societate democratică.

Totodată, pentru ca informația să fie calificată drept defăimătoare, conform definiției legale, trebuie să răspândească informații false care lezează onoarea și demnitatea unei persoane. În acest caz, informațiile publicate nu pot fi calificate ca fiind false sau defăimătoare, deoarece reflectă percepții subiective, fără a avea un substrat factologic verificabil, și sunt protejate de dreptul la libertatea de exprimare, garantat de art. 10 CEDO.

În aceiași ordine de ideii instanța de judecată va sublinia că, libertatea de opinie este un drept fundamental care garantează oricărei persoane posibilitatea de a-și forma propriile convingeri cu privire la lumea în care trăiește și la evenimentele sociale. Exprimarea unei opinii implică, în mod particular, formularea unei judecăți de valoare, care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza De Haes și Gijsels contra Belgiei, nr. 19983/02, decizia din 3 aprilie 2003), nu poate fi supusă cerinței de probare a veridicității.

Prin urmare, informația răspândită de pârât reflectă o formă de exprimare a opiniilor, protejată de art. 10 din Convenție, percepții subiective ce nu pot fi supuse standardelor de probare aplicabile faptelor concrete.

Tot aici, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de persoană privată sau publică se interpretează în favoarea acordării statutului de persoană publică. Iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, persoană publică este- persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziţiei sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public.

În contextul dat, instanța va menționa că, „persona publică", trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât o persoană obișnuită și gradul accesibil de cercetare mai atentă urmează să fie cu atât mai mare cu cât figura publică în cauză și informația ce se dezvăluie sunt mai importante. O informație obținută în locuri publice pun sub semnul întrebării caracterul privat al acestuia.

Reclamantul, în calitate de fost consilier municipal, fost membru de partid politic, trebuie să manifeste un nivel mai ridicat de toleranță față de criticile publice, inclusiv față de relatările incomode sau incomplecte, atât timp cât acestea se înscriu într-o dezbatere legitimă de interes public.

Astfel, instanța de judecată a constata cu certitudine că de fapt, pârâtul nu a prezentat informațiile ca fiind rezultatul unei investigații proprii, ci le-a utilizat ca elemente de context

într-un discurs public cu tentă politică și civică.

În asemenea circumstanțe, nu poate fi impusă pârâtului o obligație identică celei a unui jurnalist profesionist de a verifica din nou fapte deja aduse în spațiul public de instituții media consacrate. Or, în cauza Bladet Tromso și Stensaas c. Norvegia, CEDO a statuat că preluarea unor informații din surse publice credibile poate fi compatibilă cu buna-credință, chiar dacă ulterior se dovedește că respectivele informații sunt discutabile.

Astfel, preluarea unor informații deja publicate anterior nu echivalează, prin ea însăși, cu defăimarea, în absența unor elemente suplimentare precum, falsificarea conținutului inițial, atribuirea unor fapte inexistente, prezentarea unor acuzații drept certe, în lipsa unei baze factuale minime.

În speță, pârâtul s-a raportat la un context factual preexistent, cunoscut publicului, fără a introduce fapte noi sau acuzații autonome care să modifice substanțial conținutul informațiilor inițiale. Or, în cauza Lingens c. Austria, Curtea a subliniat că libertatea de exprimare protejează inclusiv utilizarea unui limbaj critic sau polemic, mai ales atunci când discursul se bazează pe fapte notorii sau larg mediatizate.

Deși informațiile invocate datează din anul 2013, acestea nu pot fi considerate lipsite de relevanță, întrucât privesc activitatea viața politică a foștilor consilieri municipali și foști membri ai partidului politic, aspecte care rămân de interes public pe termen lung, în special în contextul unei dezbateri privind integritatea actorilor politici, fie actuali sau foști.

Spre deosebire de situațiile analizate în cauza Petrina c. România, unde reluarea unor acuzații vechi a fost considerată disproporționată din cauza lipsei oricărei actualizări sau relevanțe, în prezenta cauză informațiile sunt invocate ca fundal explicativ, nu ca acuzații penale actuale.

La fel, instanța constată că afirmațiile contestate se încadrează, în esență, în judecăți de valoare, formulate în cadrul unei dezbateri de interes public, și nu în relatări autonome de fapte susceptibile de a fi dovedite ca adevărate sau false.

Prin urmare, postarea pârâtului se înscrie într-un context politic și civic, vizând, orientările politice și ideologice promovate în spațiul public, rolul persoanelor antrenate anterior în politică. Astfel de subiecte constituie, prin natura lor, chestiuni de interes general, iar discursul referitor la acestea se bucură de cel mai înalt nivel de protecție din partea art.10 CEDO.

Totodată, instanța observă că aceste afirmații, deși pot avea un caracter speculativ sau provocator, nu descriu în mod direct și neechivoc comiterea unor fapte concrete, determinate în timp și spațiu, ci exprimă, în esență, suspiciuni, interpretări sau aprecieri politice asupra conduitei reclamantului în exercitarea funcțiilor sale publice sau a activităților sale ulterioare.

Or, potrivit art.7 alin.(4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, judecățile de valoare beneficiază de protecție juridică sporită, în măsura în care acestea se bazează pe un anumit substrat factologic și nu depășesc limitele criticii admisibile într-o societate democratică.

La aspectul dat instanța va indica că, CEDO a statuat că folosirea unui limbaj exagerat, provocator sau chiar ofensator poate fi admisibilă atunci când face parte dintr-un discurs politic sau dintr-o critică de interes public (Oberschlick c. Austria; Lingens c. Austria).

Aliniatul (2) a art.24 din Legea nr.64 din 23.04.2010 prevede că, pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat

factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.

Potrivit normei expuse, pârâtul are dreptul să se excludă de la răspunderea civilă dacă dovedește că informația nu este defăimătoare, constituie o judecată de valoare bazată pe substrat factual suficient, a luat toate măsurile de diligență pentru a se asigura de veridicitatea informației și că aceasta este de interes public. În speță, instanța constată că aceste condiții sunt îndeplinite. Postarea se bazează pe fapte deja mediatizate, astfel încât orice opinie exprimată de pârât are un temei factual clar și verificabil. Pârâtul a utilizat surse publice și credibile, demonstrând că a luat toate măsurile de diligență necesare pentru a evita răspândirea de informații false. În plus, informațiile făcute publice se referă la aspecte de interes pentru comunitate și pentru publicul larg, fiind astfel de interes public.

Aşadar, din cele expuse mai sus, instanța a reținut că pârâtul Galbur Dragoș a postat pe contul său de Facebook informații care au fost contestate de reclamantul Eremciuc Serghei. Din analiza materialului probator depus, rezultă că postarea preia și redă fapte deja publicate în mas media, probatoriul fiind format din linkuri către site-uri de știri și capturi de ecran care confirmă veridicitatea informațiilor.

Cât privește declarații pârâtului Galbur Dragoș lansate pe pagina sa personală de Facebook ***** și canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/ „Ani de-a rândul am fost terorizat și amenințat de membrul Partidului Comuniștilor, de la Bălți, Serghei Eremciuc, că îmi va tăia gâtul, că mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, că noi, românii, unioniști, trebuim împușcați, că dacă mă prinde prin Bălți mă omoară, că nu ne trebuie UE că vor veni gayii și lesbienele, etc.”

La caz, instanța reține că potrivit plângerii penale din 05.12.2025, Dragoș Galbur s-a adresat Inspectoratului de Poliție Bălți împotriva acțiunilor ilegale ale pârâtului Serghei Eremciuc în baza art. 155 Cod Penal și anume pentru faptul că în perioada iunie-iulie 2009, aflându-se la o terasă de lângă cinematograful „Patria” a fost amenințat verbal de către cet. Eremciuc Serghei, membru la acea dată al Partidului Comuniștilor din Republica Moldova. Astfel, Serghei Eremciuc l-a amenințat cu omor după cum urmează: „îmi va tăia gâtul, mă va face bucăți și mă va trimite în pungi în România, dacă mă prinde prin Bălți mă omoară” (f.d. 58 verso-59 verso)

În circumstanței evidenția, instanța v-a aprecia drept critic poziția reclamantului Eremciuc Serghei expusă în acțiune și susținută în cadrul ședinței de judecată, or, din conținutul plângerii penale depuse de Dragoș Galbor împotriva acțiunilor ilegale a lui Eremciuc Serghei rezultă că plângerea a fost depusă anume pe aceleași declarații a reclamantului Eremciuc Serghei adresate pârâtului Dragoș Galbur, care au făcut obiect al publicației din 13.09.2025 făcute de Dragoș Galbur pe pagina sa personală și canalul public PNM.

Drept urmare, instanța constată că reclamantul Eremciuc Serghei nu a probat existența faptului că informația relatată de Dragoș Galbur, este una defăimătoare și falsă, și nu se bazează pe un substrat factologic suficient, prin urmare instanța constată că aceasta nu are un conținut fals și defăimător.

Cât privește argumentele reclamantului susținute în cererea de chemare în judecată referitor la faptul că fotografia/înregistrarea publicată de pârâtul Galbur Dragoș în postările sale, prin care se susține că reclamantul ar fi purtat panglica „Sfântului Gheorghe” în

contextul activității sale politice recente, instanța nu le v-a da apreciere, dat fiind faptul că acestea nu constituie obiect al publicației din 13.09.2025 al pârâtului Galbur Dragoș, pe pagina sa personală de Facebook ***** și canalul public „PNM” din rețeaua socială Telegram *****/ , or acestea nu reprezintă pretenții revendicate de către Eremciuc Serghei pentru a fi constatate ca fiind defăimătoare și pentru a fi dezmințite.

În conformitate cu prevederile art.121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În consecință, conform art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Reieșind din considerentele prezentate, instanța constată că reclamantul Eremciuc Serghei nu a probat temeinic pretențiile formulate în acțiunea sa. Analiza probelor administrate relevă că informațiile vizate în postarea pârâtului Galbur Dragoș sunt susținute de surse publice și verificate, iar pârâtul a acționat cu diligența necesară pentru a evita răspândirea de informații false. Având în vedere că reclamantul nu a demonstrat că postarea ar fi avut caracter defăimător sau că ar fi afectat în mod real onoarea, demnitatea sau reputația sa profesională, instanța ajunge la concluzia că acțiunea nu poate fi întemeiată. În consecință, acțiunea formulată de Eremciuc Serghei împotriva lui Galbur Dragoș privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale se respinge.

În conformitate cu prevederile art. 236 CPC, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

A respinge cererea de chemare în judecată depusă de Eremciuc Serghei împotriva Galbur Dragoș privind dezmințirea informației, ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Eugen Bejenaru